

fremdeles forbeholdes de Omboede (§ 45), Malevaad ganske forbydes i dem (§ 46), og der gives Afstandsbestemmelser for Brugen af Bundgarn m. m., saa maatte Ordningen kunne betragtes tilstrækkelig gennemført og betrygget, uden at man havde nødig at ty til Vedtægt og Fiskerifoged; man beholdt jo Fiskeriinspektør, Assistent og Roerkarle. Men dette er ikke Tilfældet; man vilde endnu være langtfra at kunne tilfredsstille de Krav, som disse forskellige Fiskevands Egenkaber stille, og som kunne vise sig ved næsten ethvert af de nysansørte almindelige Bud. Vel maa det være den første Fordring til Vedtægten, at den holder sig indenfor Lovens Grænser; men der kan jo heller ikke være Noget til Hinder for, at Vedtægten i alle Tilfælde, hvor Loven har villet forbyde, gaar endnu strengere tilværks og f. Ex. fastsætter større Mastevidder for Garnene, end det ved Loven bestemte Minimum, naar det er de Interesseredes med al Rimelighed stemmende Dnske; men at der derhos ofte vil forefalde Tilfælde, hvorfor ingen Regel kan uledes af Loven, melens det kan ligge i den særlige Interesse at saa saadant fastsat, vil være indlysende for Enhver, der er fortrolig med disse Forhold, og yderligere finde Bekræftelse i det Efterfølgende. Derjom det imidlertid er bragt dertil, at Vedtægterne kunne affattes i Korthed, saa er allerede det en stor Fordel.

I Paragrafens 1ste Stykke har Udvalget i Hovedtræk angivet de Retninger, hvori Vedtægterne skulle indeholde Bestemmelser, og naar her til søjes, at Kap. 3, Limfjorden, staar som et veiledende Forbillede, vil det være overflødigt nærmere at begrunde Nødvendigheden af, at Vedtægten giver Bestemmelser i hver af de ansørte Retninger. Men Udvalget, som imidlertid har gjort sig størst Umage for at opstille alle de Punkter, hvorunder ethvert beregnet Tilfælde kan henses, kan ikke svare for de uberegnelige, som først kunne komme der Dagen, naar man ser det Omraade, som skal reguleres, og der maa ganske vist kunne møde saadanne, som ikke kunne klassificeres under nogen af de ansørte Hoffer. Det vi derfor ei aldeles bestemt tør paastaa at have faaet Alt med, saa er det nødvendigt, at vi henlede Opmærksomheden derpaa, med Tilføjende, at hvis der skulde møde et Tilfælde, som ikke er omtalt, saa er det ingenlunde Meningen, at dets Ordning dermed skulde være ubeløst fra Vedtægten; iwaartimod bør det medtages og med Indvignisministeriets Samtykke afgjøres efter Fiskerilovens almindelige Grundsetninger. Uagtet man nu efter det Ansørte ikke billigtvis af os kan fordre, og det heller ikke vil være muligt, at give udtømmende Regler for Udarbejdelsen af en Vedtægt, skulle vi dog ikke unblade til Dplysning af denne Paragrafens Forskrift derom at hense følgende Bemærkninger om, hvad der maa lægges Vægt paa:

1. Vedtægtens Omraade, saaledes at det nøjagtig angives, hvad der medtages, naar den skal angaa et saamtet Fiskevand.
2. Ethvert Fiskevands geografiske Udstrækning, saaledes at Grænsen angives paa den ene Side mellem Kyst og Fjordfiskeri, paa den anden mellem dette og Fiskeriet i eventuelt udmundende Ferskvandsløb.
3. Optagelsen af et Kort over det paagældende Fiskevand (hvortil fotograferede Forstørrelser af Generalstabens Kort ville være det billigste at erholde), som nøjagtig angiver dets Grænser, Dybder samt Bوندens Beskaffenhed m. m. — alt efter foretagen Undersøgelse. Saadant Kort bør følge Vedtægten.
4. Afgjørelsen af, hvor faste Redskaber maa anbringes, derunder de Indskrænkninger, de maa lide paa Grund af Sejladsen.
5. Tidsindskrænkninger i Henseende til Fangst af de forskellige Fiskearter, samt i Forbindelse hermed de dertil anvendte Redskaber.
6. Modifikationer af Masteviddebestemmelserne og eventuelt Regler for andre Fiskeredskabers Indretning.
7. Fredning af visse Fiskearter, navnlig naar Aaer udmunde i Fiskevandet, i hvilket Tilfælde selvfølgelig Tiden ikke sættes kortere i § 58 bestemt.
8. Bestemmelser for Havfiskeres Afgang til at fange Agn (AGS).
9. Regler for de iøvrigt tilladte Fiskeredskabers Brug; Afstandsbestemmelser for de løse Redskaber.
10. Regler for god Ordens Overholdelse, som maasse kunne være gavnlige af lokale Grunde, udover hvad Fiskeriloven bestemmer.

Det er ofte Tilfældet, at der i de Bænde, som høre under nærværende Kapitel, udmunder Aaer, hvorved Fjordfiskeriets Karakter mer eller mindre forandres, efter det udmundende Løbs Størrelse og Fiskerigdom. Ferskvandsfiskene søge ud i Fjorden, hvor Vandet er brakt, og naar Forholdene iøvrigt ere gunstige, stedes visse Arter af dem gjerne der for at yngle. — Denne Omstændighed har givet Anledning til Paragrafens 2det Stykke, hvorefter de i § 58 givne Fredningsbestemmelser udvides til at gjælde ogsaa paa den Slags Fjorde; der er her ligesaamegen Grund til at værne om Ferskvandsfiskene som i dens egentlige Hjem.

Paragrafens 3die og sidste Stykke anbefaler under Navn af Fiskerifoged Oprettelsen af en ny Post, som under enhver Omstændighed vilde have været gavnlig, men som under Forudset-